

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm || Martii Et Aprilis

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10259

De SS. martyribus Adriano & Eubulo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77384](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77384)

*Pœna con-
temnentis
eius sacras
reliquias.*

secuta est vindicta cœlestis. Nam tremor illum ingens apprehendit totius corporis, & caput eius mirè intumuit. Tum ille ad se rediens, seseque temeritatis arguens, veniam humiliter petijt à sacerdote, manumque sancti Thomæ reuerenter exosculans, & tremore & tumore se sensit liberatum. Percepit autem odorem mirificum ex sacrae manûs actu, qui etiam illius vesti diù postea inhæsit, ad eò ut valde admirati illi, inter quos versabatur, sciscitarentur ex eo, vnde effer odor tam eximius. Quibus ille crebrò exponebat totius gestæ rei seriem. Multa alia sancti Doctoris meritis sunt diuinitus edita miracula, quorum etiam quædam recitat summus Pontifex Iohannes 22. in Bulla, qua sancti viri in Diuos relationem explicat: quæ euidentissimè declarant, quantum possit apud præpotentem Deum. Nos breuitati studentes, ea omisimus, quoniam multa sunt, & habentur apud alios diuersos. Est autem vir beatissimus sanctorum catalogo adscriptus ab eo, quem iam diximus, Romano Pontifice Iohanne 22. Anno Christi 1323. die 18. Iulij.

DE SS. MARTYRIBVS ALEXANDRO ET EVBV-
LO, EX LIB. VIII. HISTOR. ECCLESIAST. EVSEBII,
cap. 21. interprete Ioanne Christophorsono.

Martij 7.

*Adrianus &
Eubulus in-
trepidè se
declarant.*

Orrò dum sequitria aduersùm istos vsurpata, in omnium ore & sermone versabatur, Adrianus & Eubulus ex regiõ, qua Manganæ dicitur, ad reliquos cõfessores Cæsaream versus accedentes, ad portas vrbis causam sui itineris eò suscepti rogantur. Deindè rei veritatem ingenue cõfessi, deducuntur ad Firmilianum. Iste, nulla dilatione aut mora interposita, post multa tormenta, quæ in eorum latera impeggerat, bestijs dilaniandos condemnat. Biduo autem interiecto, Adrianus quinto die mensis Dystri, hoc est, ad tertium Nonas Martij, die festo quo natalitia Fortunæ Cæsarensium (sic enim putabatur) celebrari solent, leoni primùm ad discerpendum proiectus fuit: deindè gladio iugularus, obiit mortem. Eubulus autem perendino die ad meridiem ipsis Nonis Martij, qui est septimus dies Dystri, cum iudex illum admodum rogaret, vt hostias immolaret idolis, quò libertate eorum legibus decreta potiretur, gloriosam mortem pro pietate susceptam, huic vitæ breui & caducæ præposuit: & post bestiarum laniatus, gladio vt socius ante illum, trucidatus fuit, omni- aq̃ue martyrum certamina Cæsareæ confecta, suo sanguine postremus obsignauit.

Octauo die Martij habent Martyrologia Philemonis & Apollonij martyrium: sed de illis copiosè agitur in Passione Thyrsi, Lucij &c. die 14. Decembris, quò Lectorem remittimus.

HOMILIA BASILII MAGNI IN QVADRA-
GINTA MARTYRES, QVI APVD CAESAREAM
*Cappadociæ passi sunt. Extat in primo Tomo
Operum eius.*

s. Martij.

VIS modus aut quæ satietas martyrum memoriam prosequendi erit, illi præsertim, qui eorū amore ac charitate magnoperè tenentur? Nam honor in bonos à conferuis collatus, benevolentia significationem apud communem Dominum habet. Palàm est enim, quemadmodum is, qui generosos homines ac fortes cum honore exceperit, in simili, si fortè contingat, occasione imitari non dedignabitur. Venerare igitur legitimè martyres, vt egregia tuæ voluntatis te testè adducas, ac demùm sine persequutione, sine igne, sine verberibus ac plagis, eodem cum illis præmio dignus habearis. Nobis hodierna die non vnum propositum est celebrare, neque duos, neque decem: sed viros quadraginta, qui vnam in diuersis corporibus animam retinentes, in vna conspiratione & concordia fidei, eandem erga res arduas